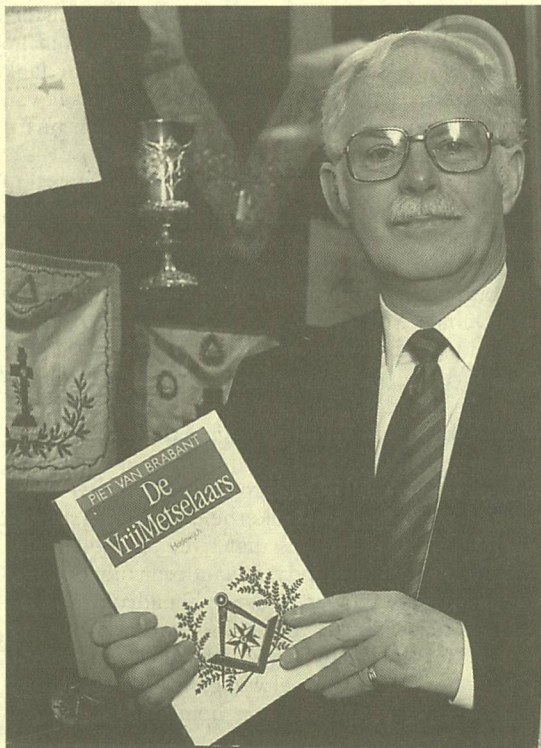

BRABANT, Piet van (Schaarbeek 11 maart 1932). Volgde klassieke humaniora in Nieuwpoort en Veurne, en studeerde rechten te Gent (1955), waar hij actief was in 't Zal wel gaan (voorzitter in 1953) en militeerde in het **Liberaal Vlaams Studentenverbond** (LVSV) als hoofdredacteur van *Neohumanisme* (1953-1954), het maandblad van de LVSV, en als voorzitter (1955-1956). Van Brabant was ook bestuurslid van de **Vereniging van Vlaamse Studenten**. Later werd hij voorzitter van de oud-ledenbond van het LVSV (1969-1971).

In 1959 begon Van Brabant via **Albert Maertens** zijn journalistieke loopbaan bij *Het Laatste Nieuws*: hij werd er journalist, editorialist en hoofd van de Wetstraat-redactie tot zijn pensioen in juni 1991. Tot heden zetelt hij in de Stichting Het Laatste Nieuws. Hij schreef ook voor *De Nieuwe Gazet*. In zijn journalistieke activiteit gaf hij steeds blijk van een **flamingantische reflex**; hij besteedde vooral grote aandacht aan de positie van de Vlamingen in Brussel en aan de situatie van de vrijzinnigen in Vlaanderen. Van Brabant werd ondervoorzitter van de **Vlaamse Journalistenclub** en was secretaris van de **Vlaamse Club voor Kunsten, Wetenschap en Literatuur**.

Als journalist en liberaal gaf Piet van Brabant steeds blijk van een flamingantische reflex; hij besteedde grote aandacht aan de positie van de Vlamingen in Brussel en aan de situatie van de vrijzinnigen in Vlaanderen. (DE STANDAARD/HET NIEUWSBLAD: F. DE MAÎTRE)

schappen en Letteren te Brussel (1965-1969). Daarnaast doceerde hij aan het Hoger Rijksinstituut voor Toneel en Cultuurspreiding en aan het Persinstituut te Brussel, en zetelde hij in de raad van beheer van de Vrije Universiteit Brussel en in de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

Maertens introduceerde Van Brabant ook bij het Liberaal Vlaams Verbond (LVV), waarvan hij van 1959 tot 1996 algemeen secretaris werd. Van 1960 tot eind 1970 en opnieuw van 1990 tot 1996 was hij bovendien hoofdredacteur van *Het Volksbelang*, het orgaan van het LVV. Onmiskenbaar was hij in die periode een van de belangrijkste figuren binnen het LVV en werd zijn stem ook gehoord in de liberale beweging in zijn geheel. Hij verdedigde steeds een sociaal gekleurd liberalisme en nam een Vlaamsgezinde houding aan. Indien hij het nodig achtte, stelde hij zich zeer kritisch op ten opzichte van de liberale partij. Tijdens de regering-Paul vanden Boeynants-Willy de Clercq (1966-1968) gingen er in de liberale Kamerfractie zelfs stemmen op om hem eventueel uit de partij te stoten en speelde hij, samen met Adriaan Verhulst en Emiel Janssens, eventjes met de gedachte om een nieuwe liberale partij op te richten. Van Brabant speelde ook een rol in de totstandkoming van de Blauwe Leeuwen en de breuk tussen de Franstalige en Nederlandsta-

lige PVV in Brussel (1971). Ook na de splitsing van de liberale partij (1971) bleef hij een onafhankelijke en kritische rol spelen. Vanaf de oprichting van de Vlaamse Liberalen en Democraten (VLD) in 1992 is hij lid van de statutaire commissie van die partij.

Van Brabant was verder ook actief in de vrijmetselarij, waarover hij een aantal werken publiceerde. In 1965 werd hij lid van de Orde van Vrijmetselaren en in 1979 was hij medestichter van de Regulier Grootloge van België waar hij het bracht tot adjunct-grootmeester. In 1997 ontving hij de prijs **Herman Vanderpoorten**.

WERKEN: Artikelen in *Het Laatste Nieuws*; *De Nieuwe Gazet*; *Het Volksbelang*; *De Vlaamse Gids*; – *Momenten uit de geschiedenis van het LVV 1913-1983, 1984*; – *De vrijmetselaars. Reguliere loges in België, 1990*; – *Lexicon van de loge. Handboek voor vrijmetselaars, 1993*.

BART DE WEVER